

II. Forudsætninger for optagelse.

1. Geografiske forudsætninger.

16. Efter ordlyden af artikel 237 i CEE-traktaten, artikel 205 i EURATOM-traktaten og artikel 98 i traktaten om Det europæiske Kul- og Stålfællesskab kan kun europæiske lande søge om at blive medlemmer af Fællesskabet.

Ved disse enslydende bestemmelser konstituerer Fællesskabet sig som en regional sammenslutning, der med hensyn til medlemskab begrænser sig til Europa. Denne begrænsning udgør et væsentligt element i Fællesskabet.

17. Fællesskabets europæiske karakter, der bygger på den nævnte geografiske begrænsning, kan betragtes som ledetråd for hele dets udvikling. Fællesskabet, der ofte betegnes som kernen i en europæisk samling, omfatter ganske vist i geografisk henseende ikke nogen særlig stor del af Europa og ikke engang den overvejende del af det frie Europa. Men i og med, at det har viljen til at bruge sin kraft til en yderligere samling, der så vidt muligt også vil komme til at omfatte de øvrige stater, får det en betydning, der gør det til en forløber for en omfattende europæisk sammenslutning af økonomisk og politisk natur.

18. Det er disse videre, ikke-geografiske aspekter, der udgør betydningen af udtrykket „europæisk“ i artikel 237.

Derved adskiller Fællesskabet sig fra de mangfoldige andre regionale sammenslutninger af økonomisk karakter, som på tilsvarende måde kun omfatter bestemte kontinenter eller dele af kontinenter.

19. Det er naturligvis ikke udelukket, at Fællesskabets nuværende europæiske karakter i udviklingens løb under visse påvirkninger kan ændre sig og føre til en løsning på bredere geografisk basis. Ud over de formelle ændringer i artikel 237, der ville være nødvendige i et sådant for tiden teoretisk tilfælde, kan der være grund til at pege på de vidtrækkende konsekvenser, en sådan udvikling ville indebære. Fællesskabet ville i så fald sandsynligvis ikke kunne begrænses regionalt, hvad der ganske tydeligt ville svække dets politiske indhold. Skulle der gøre sig tendenser gældende til en sådan udvidelse af Fællesskabet — og her tænkes på indmeldelse efter artikel 237 og ikke associering efter artikel 238 — så burde

man forsøge at opfange disse bestræbelser i „parallelle“ organisationer, til hvilke den nuværende OECD-organisation muligvis kunne udgøre begyndelsesstadiet.

2. Økonomiske forudsætninger.

20. Da en optagelse i Fællesskabet principielt giver nye medlemslande samme rettigheder og pligter som de hidtidige medlemslande, kan man som almindelig økonomisk betingelse for optagelse forlange, at de lande, der søger om optagelse, må være både villige og i stand til at opfylde de økonomiske forpligtelser.

Disse forpligtelsers rækkevidde og mangfoldighed fremgår af traktaternes enkelte afsnit. Da CEE-traktaten i første række kræver en gradvis nedskæring af toldsatserne og afskaffelse af importkontingenterne, vil det nyindtrædende land hurtigt blive udsat for et stærkt udbud af varer fra Fællesskabets lande. Dette vareudbud og det deraf følgende pres på landets egen økonomi må det være i stand til at bære. De fordele, som toldaftrapningen medfører, nemlig adgang til de andre landes markeder, vil det nye medlem kun kunne udnytte fuldt ud, hvis det råder over eksportvarer, som kan finde afsætning på disse markeder.

21. Allerede det første skridt henimod skabelse af et fælles marked kan derfor kun gennemføres gnidningsløst, hvis det nye medlemslands økonomi er tilstrækkelig stærk. Det må derfor forudsættes, at landet har nået en vis industriel udvikling, idet man kan lade det teoretiske særtilfælde, at det drejer sig om et rent landbrugsland, ude af betragtning.

Naturligvis kan man ikke opstille almindelige regler for, hvornår et land er i stand til at opfylde de ovenfor i korthed omtalte betingelser. Statistiske størrelser som bruttonationalprodukter, indtægten pr. indbygger, udenrigshandelens størrelse eller betalingsbalancens struktur kan være vigtige holdpunkter, men heller ikke mere.

22. Betragter man den udvikling, de europæiske lande, der ikke er medlemmer af Fællesskabet, er nået til, bliver man hurtigt klar over, at nogle lande uden forbehold vil kunne opfylde de økonomiske forudsætninger for optagelse. På den anden side kan man — uden at nævne eksempler — udskyde nogle lande, som på grund af deres svage